

நாலாயிர தில்ய ப்ரபந்தம் முதல் ஆயிரம்
ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் அருளிச்செய்த
திருமாலை

தனியன்

திருவரங்கப்பெருமாளரையார் அருளிச்செய்தது

மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே! மதிளரங்கர்
கற்றினம் மேய்த்த கழலினைக்கீழ்* உற்ற
திருமாலை பாடும் சீர்த் தொண்டரடிப்பொடி எம்
பெருமானை * எப்பொழுதும் பேச.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச்செய்தது

மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடி தான் வாழ
மார்கழி மாதக்கேட்டை நாளில் வந்து
துன்னுபுகழ்த் தொண்டரடிப்பொடியே! நோ முன்
துழாய்மாலை பணியடிமை செய்து நாளும்
தென்னரங்க மனவாளற்கு அன்பு மிக்குச்
செப்பிய நற்த திருமாலை நாற்பத் தைந்தும்
பன்னிய நற்த திருப்பள்ளி யெழுச்சி பத்தும்
பழவடியேனுக்கு அருள்செய் பரிந்து நோயே

ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திருமாலை

காவலில் புலனை வைத்துக் * கலிதன்னைக் கடக்கப் பாய்ந்து
நாவலிட்டு உழி தருகின்றோம்* நமன் தமர் தலைகள் மேதே
மூவுலகு உண்டு உமிழ்ந்த* முதல்வ! நின் நாமம் கற்ற
ஆவலிப் புடைமை கண்டாய்* அரங்கமா நகர் உளானே!

1

பச்சை மாமலைபோல் மேனி * பவளவாய் கமலச்செங்கண்
அச்சுதா! அமரர் ஏறே! * ஆயர் தம் கொழுந்தே! என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய்* இந்திர லோகம் ஆளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்* அரங்கமா நகர் உளானே!

2

வேத நூல் பிராயம் நூறு *மனிசர் தாம் புகுவரேவும்
பாதியும் உறங்கிப் போகும்* நின்றதில் பதினையாண்டு
பேதை பாலகனதாகும் * பிணி பசி முப்புத் துன்பம்*
ஆதலால் பிறவி வேண்டேன் *அரங்கமா நகர் உளானே!

3

மொய்த்த வல்வினையுல் நின்று * மூன்று எழுத்துடைய பேரால்
கத்திர பந்தும் அன்றே * பராங்கதி கண்டு கொண்டான்
இத்தனை அடியராணார்க்கு * இரங்கும் நம் அரங்கனாய
பித்தனைப் பெற்றும் அந்தோ! *பிறவியுள் பினங்கு மாறே!

4

பெண்டிரால் சுகங்கள் உய்ப்பான் *பெரியதோர் இரும்பை பூண்டு
உண்டிராக் கிடக்கும் போது *உடலுக்கே கரைந்து நைந்து
தண்துழாய் மாலை மார்பன் * தமர்களாய்ப் பாடி யாடி
தொண்டு பூண்டமுதம் உண்ணாத்*தொழும்பர்சோறுஉக்குமாறே.

5

மறம்சவர் மதிளெபுத்து * மறுமைக்கே வெறுமை பூண்டு
புறம்சவர் ஓட்டை மாடம் * புரஞம்போது அறிய மாட்டோ
அறும் சுவராகி நின்ற * அரங்கனார்க்கு ஆட்செய்யாதே
புறம்சவர் கோலம் செய்து * புள்கவ்வக் கிடக்கின்றோரே.

6

புலையறம் ஆகிநின்ற * புத்தொடு சமண மெல்லாம்
கலையறக் கற்ற மாந்தர்* காண்பரோ கேட்பரோதாம்
தலை அறுப்புண்டும் சாகேன் * சத்தியம் காண்மின் ஜயா
சிலையினால் இலங்கை செற்று* தேவனே தேவன் ஆவான்.

7

வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர் * விதியில் சாக்கியர்கள் நின்பால்
பொறுப்பரியனகள் பேசில் * போவதே நோயதாகி
குறிப்பெனக் கடையும் ஆகில் * கூடுமேல் தலையை ஆங்கே
அறுப்பதே கருமம் கண்டாய் * அரங்கமா நகர் உளானே!

8

மற்றுமோர் தெய்வம் உண்டே * மதியிலா மானிடங்காள்
உற்றபோது அன்றி நீங்கள் * ஒருவன் என்று உனர மாட்டோ
அற்றமேல் ஒன்று அறியீர் * அவனல்லால் தெய்வ மில்லை
கற்றினம் மேய்த்த எந்தை * கழலினை பணிமின் நீரே.

9

நாட்டினான் தெய்வம் எங்கும்* நல்லதோர் அருள் தன்னாலே
காட்டினான் திருவரங்கம் * உய்பவர்க்கு உய்யும் வண்ணம்
கேட்டிரே நம்பிமீர்காள்!* கெருட வாகனனும் நிற்க
சேட்டை தன் மடியகத்துச்* செல்வம் பார்த்து இருக்கின்றோ.

10

ஓருவில்லால் ஓங்கு முந்நீர்* அடைத்து உலகங்கள் உய்ய
செருவிலே அரக்கர் கோனைச் * செற்ற நம் சேவகனார்
மருவிய பெரிய கோயில் * மதிள் திருவரங்கம் என்னா
கருவிலே திருவிலாதீர்! * காலத்தைக் கழிக்கின்றோ.

11

நமனும் முற்கலனும் பேச* நரகில் நின்றார்கள் கேட்க
நரகமே சுவர்க்க மாகும் * நாமங்கள் உடைய நம்பி
அவனதூர் அரங்கம் என்னாது * அயர்த்து வீழ்ந்து அளிய மாந்தார்
கவலையுள் படுகின்றார் என்று* அதனுக்கே கவல்கின்றேனே!

12

எறியுநீர் வெறிகொள் வேலை *மாநிலத்து உயிர்களெல்லாம்
வெறிகொள் பூந்துவள மாலை * விண்ணவர் கோனை ஏத்த
அறிவிலா மனிசர் எல்லாம் * அரங்கமென்று அழைப்பராகில்
பொறியில்வாழ் நரகம் எல்லாம்* புல்லெழுந்து ஒழியுமன்றே.

13

வண்டினம் முரலும் சோலை* மயிலினம் ஆலும் சோலை
கொண்டல் மீதனவும் சோலை* குயிலினம் கூவும் சோலை
அண்டர்கோன் அமரும் சோலை* அணி திருவரங்கம் என்னா
மிண்டர் பாய்ந்து உண்ணும் சோற்றை விலக்கி* நாய்க்கு இடுமிரீரே

14

மெய்யர்க்கே மெய்யனாகும் * விதியிலா என்னைப் போல
பொய்யர்க்கே பொய்யனாகும் * புட்கொடி உடைய கோமான்
உய்யப்போம் உணர்வினார்கட்கு* ஒருவன் என்றுணர்ந்த பின்னை
ஜய்யப்பாடு அறுத்துத் தோன்றும் * அழகனூர் அரங்க மன்றே?

15

குதனாய்க் கள்வனாகித்* தூர்த்தரோடு இசைந்த காலம்
மாதரார் கயற்கண் என்னும் * வலையுள் பட்டு அழுந்துவேனை
போதரே என்று சொல்லிப் * புந்தியில் புகுந்து* தன்பால்-
ஆதரம் பெருக வைத்த* அழகனுரா் அரங்கம் அன்றே?

16

விரும்பி நின்று ஏத்த மாட்டேன்* விதியிலேன் மதியொன்றில்லை
இரும்புபோல் வலிய நெஞ்சுசம் * இறையிறை உருகும் வண்ணம்
சுரும்பமர் சோலை சூழ்ந்த * அரங்கமா கோயில் கொண்ட
கரும்பினைக் கண்டு கொண்டு* என் கண்ணினை களிக்குமாறே!

17

இனிதிரைத் திவலை மோத* ஏறியும்தன் பரவை மீதே
தனிகிடந்து அரசு செய்யும் * தாமரைக் கண்ணன் எம்மான்
கனியிருந்து அனைய செவ்வாய்க்* கண்ணனைக் கண்ட கண்கள்
பனியரும்பு உதிருமாலோ * என்செய்கேன் பாவியேனே!

18

குடதிசை முடியை வைத்துக்* குணதிசை பாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்பு காட்டித் * தெந்திசை இலங்கை நோக்கி
கடல்நிறக் கடவுள் எந்தை * அரவனைத் துயிலுமா கண்டு
உடலெனக்கு உருகுமாலோ* என்செய்கேன் உலகத்தோரே!

19

பாயும் நீர் அரங்கந்தன்னுள் * பாம்பனைப் பள்ளி கொண்ட
மாயனார் திருநன் மார்பும் * மரகத உருவும் தோரும்
தூய தாமரைக் கண்களும் * துவரிதழ் பவள வாயும்
ஆயசீர் முடியும் தேசும் * அடியரோர்க்கு அகலலாமே?

20

பணிவினால் மனமதொன்றிப்* பவளவாய் அரங்கனார்க்கு
துணிவினால் வாழுமாட்டாத் * தொல்லை நெஞ்சே! நீ சொல்லாய்
அணியனார் செம்பொனாய * அருவரை அனைய கோயில்
மணியனார் கிடந்தவாற்றை * மனத்தினால் நினைக்கலாமே?

21

பேசிற்றே பேசல் அல்லால் * பெருமை ஒன்று உணரலாகாது
ஆசற்றார் தங்கட்கல்லால்* அறியலா வானுமல்லன்
மாசற்றார் மனத்துளானை* வணங்கி நாம் இருப்பதல்லால்
பேசத்தான் ஆவதுண்டோ? * பேதை நெஞ்சே! நீ சொல்லாய்.

22

கங்கையில் புனிதமாய காவிரி நடுவு பாட்டு
பொங்குநீர் பரந்து பாயும் * பூம்பொழில் அரங்கம் தன்னுள்
எங்கள் மால் இறைவன் ஈசன் * கிடந்தோர் கிடக்கை கண்டும்
எங்கனம் மறந்து வாழ்கேன் * ஏழையேன் ஏழையேனே !

23

வெள்ளாநீர் பரந்து பாயும் * விரிபொழில் அரங்கம் தன்னுள்
கள்வனார் கிடந்த வாறும் * கமலநன் முகமும் கண்டும்
உள்ளமே ! வலியை போலும் * ஒருவன் என்று உனர மாட்டாய்
கள்ளமே காதல் செய்து உன் கள்ளத்தே கழிக்கின்றாயே !

24

குளித்து முன்றனலை ஓம்பும்* குறிகொள் அந்தனமை தன்னை
ஒளித்திட்டேன் என்கணில்லை* நின்கணும் பத்தன் அல்லேன்
களிப்பதன் கொண்டு நம்பி!* கடல்வண்ணா! கதறு கின்றேன்
அளித்தெனக்கு அருள்செய் கண்டாய் * அரங்கமா நகர் உளானே!

25

போதெல்லாம் போதுகொண்டு* உன் பொன்னடி புனைய மாட்டேன்
தீதிலா மொழிகள் கொண்டு* உன் திருக்குணம் செப்ப மாட்டேன்
காதலால் நெஞ்சம் அன்பு* கலந்திலேன் அது தன்னாலே
ஏதிலேன் அரங்கர்க்கு எல்லே!* என்செய்வான் தோன்றினேனே !

26

குரங்குகள் மலையை நூக்கக் * குளித்துத்தாம் புரண்டிட்டோடி
தரங்க நீர் அடைக்கலுற்று * சலமிலா அணிலம் போலேன்
மரங்கள் போல் வலிய நெஞ்சம் * வஞ்சனேன் நெஞ்சு தன்னால்
அரங்கனார்க்கு ஆட்செய்யாதே * அளியத்தேன் அயர்க்கின்றேனே !

27

உம்பரால் அறியலாகா * ஒளியுளார் ஆனைக்காகி
செம்புலால் உண்டு வாழும் * முதலைமேல் சீறி வந்தார்
நம்பரமாயதுண்டே?* நாய்களோம் சிறுமை யோரா
எம்பிரார்க்கு ஆட்செய்யாதே * என் செய்வான் தோன்றினேனே !

28

ஊரிலேன் காணி இல்லை * உறவு மற்றொருவர் இல்லை
பாரில்நின் பாத மூலம் * பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி *
காரோளி வண்ணனே ! (என்)* கண்ணனே! கதறு கின்றேன்
ஆருளர்க் களைகண் அம்மா! * அரங்கமா நகர் உளானே!

29

மனத்திலோர் தூய்மை இல்லை* வாயிலோர் இன்சொல் இல்லை
சினத்தினால் செற்றும் நோக்கித் * தீவிளி விளிவன் வாளா
புனத்துழாய் மாலையானே! * பொன்னிகுழ் திருவரங்கா *
எனக்கினி கதியென் சொல்லாய் * என்னை ஆளுடைய கோவே!

30

தவத்துளார் தம்மில் அல்லேன் * தனம் படைத்தாரில் அல்லேன்
உவர்த்த நீர் போல என் தன் உற்றுவர்க்கு ஒன்றும் அல்லேன்*
துவர்த்த செவ்வாயினார்க்கே * துவக்கறத் துரிசனானேன்
அவத்தமே பிறவி தந்தாய் * அரங்கமா நகர் உளானே!

31

ஆர்த்து வண்டலம்பும் சோலை * அணி திருவரங்கந் தன்னுள்
கார்த்திரள் அனைய மேனிக் * கண்ணனே! உன்னைக் காணும்
மார்க்கம் ஒன்றறிய மாட்டா * மனிசரில் துரிசனாய
முர்க்கனேன் வந்து நின்றேன் * முர்க்கனேன் முர்க்கனேனே.

32

மெய்யெல்லாம் போக விட்டு * விரி குழலாரில் பட்டு
பொய்யெல்லாம் பொதிந்து கொண்ட போட்கனேன் வந்து நின்றேன்
ஜயனே! அரங்கனே! உன் அருளென்னும் ஆசை தன்னால்
பொய்யனேன் வந்து நின்றேன் * பொய்யனேன் பொய்யனேனே.

33

உள்ளத்தே உறையும் மாலை * உள்ளுவான் உணர்வொன்றில்லா
கள்ளத்தேன் நானும் தொண்டாய்த் தொண்டுக்கே கோலம் பூண்டு*
உள்ளுவார் உள்ளிற்றெல்லாம் * உடனிருந்து அறிதி என்று
வெள்கிப்போய் என்னுள்ளே நான் * விலவறச் சிரித்திட்டேனே!

34

தாவியன்று உலகமெல்லாம்* தலைவிளாக் கொண்ட எந்தாய்
சேவியேன் உன்னை அல்லால் * சிக்கெனச் சொங்கண் மாலே
ஆவியே! அமுதே! என் தன் ஆருயிர் அனைய எந்தாய்
பாவியேன் உன்னை அல்லால் * பாவியேன் பாவியேனே.

35

மழைக்கன்று வரை முன்னேந்தும் மைந்தனே! மதுர வாறே
உழைக்கன்றே போல நோக்கம் * உடையவர் வலையுள் பட்டு
உழைக்கின்றேற்கு என்னை நோக்காது*இழிவதே உன்னைஅன்றே
அழைக்கின்றேன் ஆதி முர்த்தி! அரங்கமா நகர் உளானே!

36

தெளிவிலாக் கலங்கல் நீர்குழ் * திருவரங்கத்துள் ஓங்கும்
ஓளியுளார் தாமே அன்றே * தந்தையும் தாயும் ஆவார்
எனியதோர் அருஞும் அன்றே * என் திறத்து எம்பிரானார்
அளியன் நம் பையல் என்னார் * அம்மவோ கொடிய வாறே!

37

மேம்பொருள் போக விட்டு* மெய்ம்மையை மிக உணர்ந்து
ஆம்பரிசறிந்து கொண்டு* ஜம்புலன் அகத்தடக்கி
காம்பற தலை சிரைத்து* உன் கடைத்தலை இருந்து வாழும்
சோம்பரை உகத்தி போலும் * சூழ புனல் அரங்கத்தானே!

38

அடிமையில் குடிமையில்லா* அயல் சதுப்பேதி மாரில்
குடிமையில் கடைமை பட்ட* குக்கரில் பிறப்ப ரேவும்
முடியினில் துளபம் வைத்தாய்!* மொய்க்கழர்க்கு அன்பு செய்யும்
அடியரை உகத்தி போலும் * அரங்கமா நகர் உளானே!

39

திருமறு மார்வ நின்னைச் * சிந்தையுள் திகழ வைத்து
மருவிய மனத்தராகில் * மானிலத்து உயிர்களெல்லாம்
வெருவரக் கொன்று சுட்டிட்டு * ஈட்டிய வினையரேவும்
அருவினைப் பயனதுய்யார் * அரங்கமா நகர் உளானே!

40

வானுளார் அறியலாகா * வானவா! என்பர் ஆகில்
சேனுலாந் துளப மாலைச் * சென்னியாய்! என்பர் ஆகில்
ஊனமாயினகள் செய்யும் * ஊனகாரகர்களேவும்
போனகம் செய்த சேடம் * தருவரேல் புனிதமன்றே

41

பழதிலா ஒமுகல் ஆற்றுப் * பலசதுப் பேதிமார்கள்
இழிகுலத்தவர்களேலும் * எம் அடியார்கள் ஆகில்
தொழுமினீர் கொடுமின் கொண்மின்!* என்று நின்னோடு ஒக்க
வழிபட அநுளினாய் போல் * மதில் திருவரங்கத்தானே!

42

அமரவோர் அங்கமாறும்* வேதமோர் நான்கும் ஒதி
தமர்களில் தலைவராய * சாதி அந்தணர்களேலும்
நுமர்களைப் பழிப்பராகில் * நொடிப்பதோர் அளவில் ஆங்கே
அவர்கள்தாம் புலையர் போலும் *அரங்கமா நகர் உளானே!

43

பெண்ணுலாம் சடையினானும்* பிரமனும் உன்னைக் காண்பான்
எண்ணிலா ஊழி யூழி *தவம் செய்தார் வெள்கி நிற்ப
விண்ணுளார் வியப்ப வந்து* ஆனைக்கு அன்று அருளை ஈந்த
கண்ணறா * உன்னை யென்னோ* களைகணாக் கருது மாறே!

44

வளவெழும் தவள மாட * மதுரைமா நகரந் தன்னுள்
கவளமால் யானை கொன்ற * கண்ணனை அரங்க மாலை
துவளத் தொண்டாய தொல்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடி சொல்
இளையுன் கவிதை யேலும் * எம்பிராற்கு இனிய வாறே!

45

ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

Thirumalai

by

Free Translation by Late Sri G.R. Srinivasan from Bangalore, India

1. O! Primeval Lord! You took in and regurgitated the three worlds! We have learnt to chant your holy names and have found, it gives us control over the senses, and freed of sin, feel confident to confront destiny and plant our feet on the heads of Death's agents; we are truly blessed with your grace O Lord of Holy SriRangam;
2. O Lord of holy SriRangam. I experience such delight uttering your holy name, calling you -- "O Achuta, colour of the great green mountain, with lotus eyes and coral coloured lips; Lord of the divines and the leader of the cowherd race." Beyond this I do not want to experience the pleasures of paradise even if conferred on me;
3. Of the hundred years granted man by the Scriptures, half the time is spent in sleep; the remaining half is taken up by infancy, childhood, passions of youth, hunger, struggle for living, illness and old age. (There is no time to think of you.) Pray, so save me from further births, O Lord of holy SriRangam;
4. (This verse refers to the episode of Kshatra Bandu of royal lineage who fell into evil ways, killing and torture but was finally saved by the Grace of the Lord, chanting the Trisyllabic holy name of Govinda. Even the vile Kshatra Bandu of yore, given to intense violence and sinful living found salvation through uttering the Trisyllabic holy name (Govinda) when the merciful Lord of SriRangam is thus easily available to rescue the devotees. Alas! foolish mankind lets itself to be lured into life's turmoils, unable to meditate on Him!
5. Man undergoes lot of hardship to nurture the body, which is bound to waste itself on account of his idle pursuits; and sensuous pleasures, instead of enjoying the real pleasure in devotional service of Lord Narayana, of beauteous chest adorned with the garlands of cool basil leaves. This is like opting for low menial food spurning divine nectar. O! What a pity!
6. Ye Men! Raising the ramparts of sin, you only ensure purposeless, endless births, which you do not realize at the time when this perforated walled residence of your body crumbles. By nourishing this body you only enrich the food for vultures. How sad it does not occur to you to ward off evil by raising the bulwark of virtue rendering devotional service to the Lord of Holy SriRangam.

7. Those who have studied Vedas and allied Scriptures thoroughly will neither accept nor see merit in imperfect systems like Buddhism, Jainism and the like. Ye men! Know the truth for which I am ready to offer my head, that there is only one God that is Lord Narayana, who as Rama destroyed Lanka.
8. When Buddhists, Jains or tonsured zealots harangue against you, which I am unable to bear O Lord of Sri Rangam, I feel it would be justified, if possible, to silence them on the spot!
9. O Men of mean intellect! You propitiate other gods and never realize that the Lord is above them all and also inheres in them, who is the God and none else. Simpler it is to realize Him to worship with devotion the lotus feet of the Lord who incarnated as Krishna and tended the herds of cows.
10. It is the Lord who has Garuda as his vehicle who established the other Gods out of His Grace for mankind and stationed Himself as the presiding deity at SriRangam for the salvation of the worshippers. What to say of those men (materialists) who hope to attain the Grace of Lakshmi, goddess of wealth by sheltering her elder sister, the goddess of ill luck.
11. Lord Narayana did great service to mankind by crossing the raging seas and vanquishing Ravana in battle. It is Rama who established the big temple at SriRangam bounded by lofty rampart walls. It is only those who are blessed even from birth, who waste their time pursuing other paths.
12. My heart indeed goes out to the unfortunates who fall into purgatory swayed by false tenets without realizing that the very mention of the name of the Lord whom residence in Sri Rangam, will redeem. Is it not that Hell was transformed to Paradise when Yama was heard to explain that mention of Krishna's name was reason for Mudgala's salvation?
13. All the sentient beings of the world girdled by raging seas of marine tang, worship (Narayana), the god of gods, garlanded with fragrant basil leaves (and save themselves from perdition). Those others ignorant of such prayerful worship, if they can merely utter the holy word of SriRangam, will also be saved depriving all Hell of its sense-driven votaries turning it into a weed-ridden desolation.
14. Holy SriRangam is full of groves swarmed by humming beetles where peacocks dance in droves, clouds hover over tall trees, dense foliage resounds to warble of koels, and is the seat of Narayana, King of Divines. Those who have no thought for the jewel of this holy town are mere brutes. Brush them aside if they rush for food and feed it to the dogs.
15. This holy SriRangam is the seat of our handsome Lord with Garuda ensign, who can be realized only by those who comprehend Him in Truth (love) personified. He is beyond the grasp of skeptics like me, who are not so blessed. But the veil of doubt is torn apart for those who desire passionately to reach Him as their only Master.

16. There was a time when in bad company I was given to deceit, thievery and allurement by women with piscine eyes. He beckoned to dissuade me, entered my heart and overwhelmed me with His love. This is SriRangam, the seat of my Gracious Lord.
17. The hymns I sing in His praise are not sustained by deep desire; nor my prayer conforms to Scriptures; reason does not conduce to devotion. My steely heart is not moved by worship. But when my Lord who deigns to dwell in SriRangam surrounded by floral gardens festooned by swarming beetles, revealed Himself to my pair of eyes, my stony heart started melting little by little, my faculties absorbed His delectable form making me relish for ever the sweetness of sugarcane that is He.
18. My Lord has in repose in SriRangam surrounded by the expanse of river Cauvery, as He reposed majestically in the Milky Ocean washed by the cool spray of foamy waves. Looking at the lotus eyes and cheery lips of my Lord, my eyes well up like thawing snow. Unfortunate and helpless, I am unable to blink back the tears to enjoy the continued vision of the Lord.
19. O! Men of the world! I am so helpless! My whole body melts at the sight of the Lord of ultramarine hue, reposing on the serpent couch, head supported on the elbow pointing west, legs stretched towards east showing his back to the north and his look directed towards Lanka in the south.
20. The delightful form of the Lord lying on the serpent at SriRangam, washed by the Cauvery (is not an illusion though He is the great illusionist), with Goddess Lakshmi seated on His chest, His shiny emerald frame, the handsome shoulders, lustrous lotus eyes, coral lips, pink mouth and the long luxuriant tresses, is etched in the heart of devotees never to leave their mind's eye.
21. The ego should have willed itself to accept humbly the life of serfdom to the Lord of SriRangam of coral coloured lips (for its inability to comprehend the Absolute). But it did not. O! My troubled heart! Why do you not suggest to the mind to becalm itself at least by focussing on the lovely form of the Lord, the jewel embedded in the golden mountain like the temple at SriRangam.
22. O! My poor heart! Do tell (these men) that they can merely repeat their arguments but cannot explain even one of Lord's phenomena. He is inscrutable to all but the immaculate. Can we achieve anything by talking? Have we not to bow down reverentially to the Absolute as conceived and expounded by faultless sages?
23. The grand pose of my endearing Lord lying majestically at SriRangam, plush with flower gardens fed by the rising and spreading waters of river Cauvery, holier than river Ganga, is imprinted in my mind. How can I live without drawing sustenance from that form? I am indebted to the Lord both for having redeemed me and continue to nourish me.

24. O! My Stony Heart! Has not the bewitching spectacle of the lotus-faced Lord, the great seducer of hearts Himself, in grand repose at SriRangam, with widespread flower gardens nourished by the flooding Cauvery, convinced you that He is the Sole Universal principle for souls to cleave forever? You have revealed your unfeeling fickleness for; you have shifted your fealty to invest your false love on unworthy objects.
25. O! Lord, obviously I have not been perfect in observance of the fire ritual as a Brahmin to be performed three times a day after ablutions, for I have not realized you. I have not been able to comprehend you as my inner self either. I am sure I am not a sincere devotee. I am at a loss as to how to experience the beatific vision. I wail disconsolately O Lord of the colour of turquoise sea. Do deign to show your grace by showing me the way. O! Plentitude of Bliss!
26. I am incapable of worship. I do not make floral offerings at your golden feet. I am incompetent to compose and sing pure hymns in praise of your divine qualities. I am not stirred by any deep love for you. Poor me! I am unable to offer anything to my Lord of SriRangam. Alas! What for have I come into the world?
27. While the simian army of Rama was engaged in damming the sea, lifting giant rocks, the simple squirrel too contributed sand particles, shaking its body by rolling in the beach and dipping itself in the damsite waters. My heart is not moved to engage itself in the service of the Lord of SriRangam, is like those boulders not even inspired by the sense of service of the innocent squirrel. This inertia is unbecoming of my high birth.
28. The Lord whose omnipotence is beyond the grasp of even the divines, responded to rescue the struggling elephant and swooped on the raw-meat eating crocodile. There is nothing we can do by ourselves in this world. The Lord does not ignore us because we are such lonely curs. Yet I do not do anything by way of grateful service to my Lord. What for have I come into this world?
29. I am a native of nowhere, nor do I own a piece of land for support. I have no real kin in the whole world. O! Supreme Being! I have not surrendered myself at your holy feet O! Lord Shiny like the rain laden cloud, eyeful to the ardent, I cry in despair! Who is there to help me in time of need like a mother except for O! Lord of SriRangam.
30. My thoughts are not pure; my words are not kind. I fulminate in vain anger at others with burning words. O! Lord of Cauvery-bounded SriRangam sporting the beautiful garland of basil leaves plucked from the temple's back garden! How do I redeem myself? Please tell me O! My Lord King and Master. Is there any salvation for me?
31. I could not become an ascetic nor am I a rich man to gain credit by charity. I have been discarded by the very lotus-faced red-lipped women whom I cultivated. I am of no use for my kin like water turned brackish. My life has become a total waste. Why at all did you give me this pointless birth O! Lord of SriRangam.

32. Holy SriRangam full of flower gardens teeming with humming beetles as the seat of the Lord of the colour of the dense rain-bearing cloud. O! Lord Krishna, lowly specimen of mankind that I was. I have landed now at the portals of your temple, not knowing the path leading to you. Uninformed obdurate sinner previously, I now stand again resolutely unyielding, before you to show me the way to you.
33. I gave a goby to all that was genuine in conduct, myself about running after women with long tresses making my life a sham. Shameless now, with a false past, I stand before you with the fond hope of receiving your grace. A failure in the past O! Lord of SriRangam . I am afraid I am a failure this time too.
34. Lovable you! You reside in every heart and in all kindness, are ready to guide the erring souls. The pretender that I was I did not feel this divine presence when I put on the garb of a temple servant, made a travesty of devotional service. But when I realized that you are a witness to all of the goings-on, I felt ashamed and laughed heartily at my folly of having thought I had deceived you!
35. O lotus-eyed Lord! That day your feet swept across the worlds in a flash subjugating all heads! O! Divine father, you are my soul, spirit, life, delicious sustenance et al. Sinner (that) I am I can relate to none else for succour, the sinner I remain unable to realize you.
36. O Lord the Primeval cause, fountain of nectar, Divine child who lifted the mountain against the downpour to protect (mankind). Entrapped by doe-eyed damsels I am floundering in the bog. How can you turn away from me? O Lord of SriRangam I am addressing you! Do you not hear my piteous wails?
37. The holy town of SriRangam is surrounded by Cauvery's fertile turbid waters and my Lord resides here in resplendent glory. He is indeed my mother and father. I yearn for His simple Grace; He has denied me the indulgence an affectionate parent would extend to a young offspring. How cruel, His apathy is unbearably harsh on me.
38. O Lord of the Island, you seem to reveal yourself only to those "idle" men who control the senses and eradicate the vestiges of worldly attachment, withdraw themselves from all external world, experience the bliss arising from contemplating the only Truth and stay rooted at the Ultimate doorway to your abode (Not for me the prodigal!)
[The subtle irony of this verse is worth enjoying. The learned scholars hold that this verse is central to this bouquet of 45 verses and carries the essence of charama sloka, spiritual surrender to the Lord]
39. Why! Your preference seems to be those born even in the lowest caste who dedicate themselves by volition to the worship of your lovely feet and not the Brahmins privileged by birth to engage themselves in devotional service. Just as you prefer to decorate your head with dark tulasi leaves (and not the flowers).

40. O Lord of SriRangam bearing goddess Lakshmi and the sacred mole on your chest! You do not discriminate your devotee for their occupations. Even the butcher and those selling cooked meat will be saved from the dire fruits of their dirty professions when they practise devotion with their mind totally absorbed in Your lovely form locked in their hearts.
41. However humble their occupations or duties may be those who have realized them by intense devotion and call Him endearingly -- “O Infinite beyond the comprehension of even the divines, manifesting in human form, with head decorated with honeydewed tulasi leaves!”-- inspire us and purify our souls if we partake their offerings to the Lord, which indeed is relished by the Lord Himself.
42. O Lord of SriRangam famed for its rampart wall! You proclaim: “O flawless scholars of four Vedas! Venerate my devotees however low their caste, nurture them, and be inspired by them,” and thus raise your chosen devotees to the pedestal on par with yourself for our worship.
43. O Lord of Srirangam, you seem to declare: “My devotees, be assured, Brahmins may be by birth greatly learned in four Vedas and the six integral scriptures (angas). If they happen to despise your devotees (for reasons of caste) it is they who lose caste and their credentials forthwith.”
44. While Shiva who holds the holy Ganga herself in his locks, Brahma (born of your very navel) and the great eternal divines blessed with your vision after eons of penance, stood hesitating, you rushed to show your Grace to a mere elephant. O Lord you are turning a blind eye to me. What shall I do to make you condescend to consider me for your grace? [Total surrender is implied]
45. These verses have been composed by me, who is engaged in the service of the Lord, making garlands of tulasi leaves, held sacred from time immemorial, and one who venerates even the dust of the feet of devotees of Lord Ranganatha of SriRangam, who as Krishna destroyed the huge dark elephant in the city of Mathura, full of elegant white palaces. May the Lord Ranganatha be pleased to accept this garland of verse though imperfect and insignificant.

ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரின் வாழித்திருநாமம்

மண்டங்குடி அதனை வாழ்வித்தான் வாழியே
மார்கழியில் கேட்டைதனில் வந்துதித்தான் வாழியே
தெண்டிரைகுழ் அரங்கரையே தெய்வமென்றான் வாழியே
திருமாலை ஒன்பதிற்றைந்தும் செப்பினான் வாழியே
பண்டு திருப்பள்ளியெழுச்சி பத்துரைத்தான் வாழியே
பாவையர்கள் கலவித்தனைப் பழித்தசெல்வன் வாழியே
தொண்டுசெய் துளபத்தால் துலங்கினான் வாழியே
தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் துணைப்பதங்கள் வாழியே

ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

Benedictory Verse on Sri Thondaradippodi Azhwar

Long live the one who enriched Mandangudi

Long live the one who was born on the star Khettai in the month of Margazhi

Long live the one who considered the Lord of Sri Rangam surrounded by the cool waters, alone as God

Long live the one who sang Thirumalai consisting of nine times five verses

Long live the one who said the ten verses of Thiruppalli yezhucchi in the former days

Long live the one who decried mere carnal pleasures

Long live the one who was effulgent by his divine service with Tulasi

Long live Sri Thondaradippodi Azhwar's lotus feet, our refuge